

CHATSWORTH

BOOKCASE 138

SHELF I.

B. A.

Libellus rarissimus, cujus ne mentionem
quidem alibi invenio.

ΕΚΘΕΣΙΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΩΝ,
ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ, ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΩΝ Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,
ΩΔΕ ΡΩΣ ΕΧΕΙ.

Τὸ βεισιτάτω, καὶ ὑπερβείατω βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουσι
ναιῶ, Ἀγαπητὸς δὲ ἐλάχιτος διάκονος.

1 **Κ**ιμῆς ἀπάσης ὑπερτερον ἔχων ἀξίωμα
βασιλεῦ, ἡμᾶς ὑπὸ ἀπαντας τὸν τούτου
σε ἀξιώσαντα θεόν. ὅτι καὶ καθ' ὁμοίωσιν τῆς
ἐπουρανίου βασιλείας, ἔδωκέ σοι τὸ σκῆπτρον
τῆς ὑπὲρ τοῦ οὐρανοῦ δυναστείας. ἵνα τοῖς ἀνθρώποις διδά
ξῃς τὴν τοῦ δικαίου φυλακὴν, καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ
λυοσάντων ἐκδίωξῃς τὴν ὑλακὴν. Ἐν τῶν αὐτῶν
βασιλῶν ἡμερονομῶν, καὶ τῶν ὑπὸ σε βασιλεύ
ων ἐν νόμῳ.

2 **Ω**ς κυβερνήτης ἀνρυπκεί διαπαντὸς, ὁ τοῦ βασι
λέως πολυόματος νοῖς, διακατέχων ἀσφα
λῆς τῆς ἀνομίας τοῖς οἰακας, καὶ ἀποθούμενος
ἰσχυρῆς, τῆς ἀνομίας τοῖς ρύακας. ἵνα τὸ σκά
φος τῆς παγκοσμίου πολιτείας, μὴ περιπίπτῃ
κύμασιν ἀδικίας.

3 **Θ**εῖον μάθημα καὶ ἡρώτων οἱ ἀνθρώποι, τὸ γινῶναι

πνα εαυτων διδασκόμεθα. ο γαρ εαυτων γνοις,
γνώσεται θεόν. θεόν δε ο γνοις, ομοιωθήσεται θεο.
ομοιωθήσεται δε θεο, ο αξίος υμνώδμος θεού. αξί-
ος δε γίνεται θεού, ο μηδέν ανάξιον πράττων θε-
ού, ἀλλά φρονῶν μὲν τὰ αὐτῶν, λαλῶν δὲ ἀφρονει-
ποιδῶν δὲ, ἀλαλεῖ.

- 4 **Ε**πί προγόνων εὐφροσύνη, μηδὲς ἐναβρυνέσθω.
πιλὸν γὰρ ἔχουσι πάντες τὸ γένος προπάτορα.
καὶ οἱ ἐν πορφύρα καὶ βύσσω καυχώμενοι, καὶ οἱ ἐν
πενία καὶ νόσῳ τρυχώμενοι. καὶ οἱ διὰ δώματα
πρὸ κείμωνοι, καὶ οἱ διὰ δώματα προκείμενοι. μὴ
τοῖνον ἕως πῆλιον ἐγκωχόμεθα γένος, ἀλλ' ἠδὲ
χρηστότητι σεμνωόμεθα Τρώων.
- 5 **Ι**διὸν εὐσεβείας θεότυκτον ἄγαλμα, ὅπως
μεγάλων ἡξιώθης παρὰ θεοῦ δωρεῶν, τοσούτω
μείζονος ἀμοιβῆς ὀφειλέτης ὑπάρχεις αὐτῶ.
οὐκοῦν ἀπόδος τῷ δυνεργέτη τὸ χρέος τῆς εὐχα-
ριστίας, τῶ λαμβάνοντι τὸ χρέος ὡς χάριν, καὶ τῆς
χάριτος χάριν ἀποδιδόντι. αὐτὸς γὰρ αἰεὶ καὶ χα-
ρίτων ἀρχὴ, καὶ ὡς χρέος τὰς χάριτας ἀποδίδο-
σιν. οὐ χαριτίαν δὲ ζητεῖ παρ' ἡμῶν, οὐ τὴν διὰ
ῤῥήματα ἀγαθῶν προφορῶν, ἀλλὰ τὴν διὰ πραγ-
μάτων ἀτεβῶν προφορῶν.
- 6 **Ο**ὐδὲ γούτως εὐδοκίμον ἐργάζεταιται ἀθροῦν, ὡς
δύνασθαι μὲν ἀβούλεται πράττειν, αἰεὶ δὲ φι-

λαύθρωπα κὶ βούλεσθαι κσὴ πρᾶτ' ἴδν· ἐπεὶ δὴ
τοῖνν' ἐκθεοῦσαι κεχαρισται δύναμις, ἴς ἐδ' εἶτο
δὶ ἡμᾶς ἡ ἀγαθὸς σου βούλησις, πάντα κὶ βούλου,
κὶ πρᾶτ' ἴτε, ὡς ἀρέσκει τῷ ταύτην σοι διδασκότη·

7 Τὸν ἀπὸ γείων χρημάτων ὁ ἄσρατος ποιούτος, ἴ' πο
ταμίων ρεῦμα ἴ' μιμείται τὸν διόμον· πρὸς ὀλί
γον μὲν ἀπὸ ῥέων τοῖς ἔχειν νομίζουσι· μετ' ὀλί
γον δὲ παρὰ ῥέων, ἴς ἀήοις ἀπὸ ῥεταί· μόνος
δὲ τῆς ἀπὸ ῥεταίς ὀθισαυρός, μόνιμός ἐστι τοῖς κε
κλιμῶν αὐτῶν· τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἔργων ἀι χάρι
τες, ἴδὶ τοῖς ποιούντας ἐπαλατρεφουσιν·

8 Ἀπρόσιτος μὲν ὕπαρ' ἴς ἀνθρώποις, διὰ τὸ ὕψος
τῆς κάτω βασιλείας· ἀπρόσιτος δὲ γίνη τοῖς
διουμῶν, διὰ τὸ κράτος τῆς ἀνω ἴξουσίας, κσὴ
αἰοίγεις τὰ ὄτα, τοῖς ἴ' πρὸ πενίας κελιορκομέ
νοις, ἴνα εὔρης τὴν τοῦ θεοῦ ἀκοὴν ἀεω γμῶν·
οἱ γ' ἀι τοῖς ἡμετέροις ἴ' μὲν βασιλῶν δούλοις,
ποιοῦ τον πρὸ ἡμᾶς ἀρήσομιν τὸν διαπότην·

9 Τὴν πολυμέριμον ἴ' βασιλέως ἴ' χην, κατ' ὄπρην
δὶ κην ἀποσμήχεσθαι χρὴ· ἴνα τοῖς βεῖαις ἀν
γαῖς ἀεὶ καλὴ πρᾶτ' ἴηται, κὶ τῶν πρᾶγματῶν
τῆς κρίσῃς ἐκεῖθεν διδασκίται· οὐδὲν γ' οὔτω
πρὸς τὰ δέοντα καθοραῖ, ὡς τὸ φυλάσσειν ἐκεῖ
νὴν διαπαυρὸς καθοραῖ·

10 Ὡς περὶ ἴδὶ τῶν πρῶντων, ὅταν μὲν ὀγαῖ τις σφα

λη μικρὰ φέρει τοῖς συμπεύουσι βλάβην, ὅτι αὐτὸς
δε αὐτὸς ὁ κυβερνήτης, πάντος ἐργάζεται τοῦ
πλοίου ἀσφάλειαν, οὐ τὰ καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν. καὶ
μὲν τῶν ἀρχόντων ἀμαρτία, οὐ τὸ κοινὸν τοσού-
τον ὅσον ἐαυτὸν ἀδικεῖ, καὶ δε αὐτὸς ὁ ἀρχὼν, πᾶ-
σας ἐργάζεται τῆς πολιτείας τὴν βλάβην. ὡς
οὖν μεγάλας ὑφ' ἑαυτοῦ δυνάμεις, εἴ τι παρὶσσοῖ τ'
θεόντων, μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ λεγέτω πᾶ-
σι, καὶ πράττετω.

- 11 Κύκλος τῆς τῶν ἀνθρώπων περὶ τρέχοντα πράγμα-
των, ἀήσθη αἰσῶ φέρων αὐτὰ, καὶ περὶ φέρων. καὶ
τούτοις αἰσῶ τῆς ἐστὶ, τὸ μὴ εἶναι τῶν παρόντων
ἐν ταυτοῦτητι μὴ εἶναι. διὸ οὖν σε κράτιστε βασιλεῦ
ἐν τῇ τοῦ τῶν ἀγχιτροφῶ μεταβολῇ, ἀμετάβλη-
τον ἔχειν τὸν διστεβῆ λογισμόν.
- 12 Ἀπὸ τρέφου τὴν κοιλίαν τοῖς ἀσπιλοῖς λόγοις,
ὡς πρὸ τῆς κοιλίας τοῖς ἀσπιλοῖς τῶν ὀφθαλ-
μῶν. οἱ δὲ, τοῖς τῆς ψυχῆς δεξιὰ μελύνουσι λογί-
μοις, μὴ συγχωροῦντες ὁρᾶν τὴν τῶν πραγμά-
των ἀλήθειαν. ἢ γὰρ ἐπαίνουσιν ἐσθ' ὅτι τὰ φό-
γου ἀξία, ἢ φέγουσι πολλάκις, τὰ ἐπαίων κρεί-
ττονα, ἢ ἀδυσὸν θάτερον αὐταῖς ἀμαρτανῆται. ἢ
τὸ κακὸν ἐπαίνουμένον, ἢ τὸ καλὸν ὑβρίζον.
- 13 Ἴσον εἶναι χρὴ πᾶσι τε τοῦ βασιλέως τὸ φρόνη

μα. γο γὰρ συμμεπεβαλέσθαι ταῖς τ' πραγματ'
μεταβολαῖς, διαναίας ἀβεβαίου τεκμήριον γί
νεται. γο δὲ παγίως ἐν τοῖς καλοῖς ἐρρηθῆσθαι,
ὡς γο δύσεβές ἡμῶν ἐστήρικται κράτος, κὴ μήτε
πρὸς ἀλαζονείαν ὑπεραίρεσθαι, μήτε πρὸς ἀθυ
μίαν καθῆ φέρεσθαι, βιβηκότων ἐστὶν ἀσφαλῶς,
κὴ ἀκράδυντον ἐχόντων τὴν ψυχὴν.

14 Εἴ τις κεκαθαυρῆθον ἔχει τὸν λογισμὸν ἐκ τῆς ἀν
θρώπινης ἀπάτης, κὴ βλέπει γο οὐ πῶ αὐτὸν τῆς
ἑαυτοῦ φύσεως, τὸ, πεπραχὺ κὴ ἄκυμνον τῆς
ἐν ταῦθα ζωῆς, κὴ τὸν σινελευγῆθρον τῆ σαρκί
ρύθρον, ἄς τὸν τῆς ὑπερηφανίας οὐκέ μταπειται
κρημνόν, καὶ ἐναξίωμα τὸν παρ' ἡμῶν φηλῶ.

15 Ὑπὸ πάντα τῆς βασιλείας τὰ ἐν δόξα, τῆς δύσεβεί
ας γο σέμμα τὸν βασιλεία κοσμοῦ. ὃ γὰρ πρῶτος
ἀπέρχεται, κὴ ἡ δόξα μετ' ἔρχεται. γο δὲ κλειός
τῆς ἐν θεοῦ πολιτείας, ἀθανάτοις αἰδοῖ σινεπαρε
κτείνεται. κὴ λήθης ἐπέκθνα, γοῖς ἐχόντας ἴσθῃ.

16 Σφοδραμοὶ δοκεῖ ἀτοπώτα γο εἶναι, ὅτι πρῶτοι
κὴ πῆνιτες ἄνθρωποι, ὅς ἀνομοίων πραγματ'
βλάβην πᾶσ χουσιν ὁμοίαν. αἰ μὲν γὰρ, ὑπὸ τ' κό
ρου διαρ' ἔγγυνηται. αἰ δὲ, ὑπὸ τ' λιμοῦ διαφθεί
ρονται. κὴ αἰ μὲν, κατ' ἔχουσι τ' κόσμου τὰ πέρα
τα. αἰ δὲ, οὐκέ χουσι τὸν γῆσιν τὰ πέρατα. ἴνα
τοῖσιν ἀμφω τῆς ὑγείας ἴσχωσιν, ἀφαιρέσει κὴ

προς θέσει τούτους θεραπευτίον· κὶ πρὸς ἰσότη-
τα, τὴν αἰσότητα μετενεκτέον.

- 17 Ἐφ' ὑμῖν ἀνεδείχθη τῆς διζώϊας ὁ χρόνος, ὃν προ-
εἶπέ τις τῶν παλαιῶν ἔσεσθαι, ὅταν ἢ φιλόσο-
φοι βασιλεύσωσιν, ἢ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσι.
καὶ γὰρ φιλοσοφοῦντες, ἠξιώθητε βασιλείας· κὶ
βασιλεύσαυτες, οὐκ ἀπέστητε φιλοσοφίας· εἰ
γὰρ τὸ φιλεῖν σοφίαν τριεῖ φιλοσοφίαν, ἀρχὴ δὲ
σοφίας ὁ τοῦ θεοῦ φόβος, ὃ ἐν ταῖς τέχναις ὑμῶν
διαπαντὸς ἔχετε, εὐδὴλον ὡς ἀληθὲς τὸ παρ'
ἐμοῦ λεγόμενον.
- 18 Βασιλεία σε κατὰ ἀλήθειαν ὀρίζομαι, ὡς βασιλεύ-
ειν καὶ κρατῖν τῶν ἠδδνῶν δυνάμενον· καὶ τὸν
τέφανον τῆς σαφροσύνης ἀναδυσάμενον, κὶ τὴν
προφύραν τῆς δικαιοσύνης ἀμφιασάμενον· ἢ
μὲν γὰρ ἀλλή ἐξουσία, τὸν θαύατον ἔχει διαδοχὴν·
ἢ δὲ τοιαύτη βασιλεία, τὴν ἀθαύατον σώζει δια-
μονήν· καὶ ἢ μὲν, ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ λύεται· ἢ δὲ,
τῆς αἰωνίου κολάσεως ρύεται.
- 19 Εἰ τὴν ἐκ παλιῶν βούλησιν καρτεροῦσθαι τιμὴν, γίνου-
τοῖς ἅπανσιν ἀεργέτης καινός· οὐδὲν γὰρ οὕτω
πρὸς εὐνοίαν ἐφέλκεται, ὡς ἀπείρας χάρις διδο-
μένη τοῖς χηρῶσιν· ἢ γὰρ διὰ φόβον γινομένου θε-
ραπεία, κατεσχηματισμένη ἐστὶ θωπεία, πε-
πασμένης τιμῆς ὀνόματι φενακίζουσα, τοῖς

αὐτῆ προσμένετε.

20 Σεπὴ δίκαιος ἐστὶν ἡ ὑμῶν βασιλεία, ὅτι τοῖς πολεμίοις μὲν δεικνύει τὴν ἐξουσίαν, τοῖς ὑπηκόοις δὲ, νέμει φιλανθρώπιαν. καὶ νικῶσα ἐκείνοις τῆ δουράμει τῶν ὀπῶν, τῆ ἀόπῳ ἀγάτῃ τῶν οἰκείων ἠτλᾶται. ὅσον γὰρ θηρίου καὶ προβάτου τὸ μέσον, τοσοῦτον ἀμφοτέρων ἡγείται τὸ διάφορον.

21 Τῆ μόνουσία τοῦ σώματος, ἴσος παντὶ ανθρώπῳ ὁ βασιλεὺς. τῆ ὄξουσία δὲ τοῦ αξιώματος, ὅμοιος ἐστὶ τῷ ἀδὶ πάντων θεῷ. οὐκ ἔχει γὰρ ἀδὶ γῆς τὸν αὐτοῦ ὑφιλότερον. χρὴ γοῖνυν αὐτὸν καὶ ὡς θεὸν μὴ ὀργίζεσθαι, καὶ ὡς θνητὸν μὴ ἐπαίρεσθαι. εἰ γὰρ καὶ φκόνι θεϊκῆ τέμνεται, ἀηὰ καὶ κόνει χοϊκῆ συμπεπνεκται, δι' ἧς ἐκ διδάσκειται, τὴν πρὸς πάντας ἰσότητα.

22 Ἀπρδέχου τοῖς πὰ χρητὰ συμβουλευεῖν ἐθέλοντας, ἀηὰ μὴ τοῖς κολακεύειν ἐκάστοτε ππεύδοντας. οἱ μὲν γὰρ τὸ συμφέρον παωροῶσιν ἐν ἀληθείᾳ. οἱ δὲ, πρὸς πὰ δοκοῦντα τοῖς κρατοῦσιν ἀφορῶσι, καὶ τῶν σωματῶν τὰς σκιάς μιμούμενοι, τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις σινάδουσι.

23 Τιοῦτος γίνου πρὶ τοῖς σοῖς οἰκέτας, οἷον εὐχησὶ τὸν διαπότην θυεσθαι. ὡς γὰρ ἀκούομεν ἀκουσθὶ σόμεθα, καὶ ὡς ὀρῶμεν ὀραθὶ σόμεθα, ἔπ' ἑθείου καὶ παντιφόρου βλέμματος. προσενέγκωμεν

οὐν τῷ ἔλεῳ γόν ἔλεον, ἵνα τῷ ὁμοίῳ γὸ ὁμοιον αὐ
πλαβωμεν.

24 Ως πορπὴ ἀκριβῆ ἵ κατό πῆρων ποιῶντας δίκην
σι πὰς ἵ προσώπων ἐμφάσεις, διὰ πέρ ἐστι τὰ
πρωτότυπα, φαιδρά μὲν τῶν φαιδρυνουμένων,
σκυθρωπά δὲ τῶν σκυθρωπαζόντων, οὕτω καὶ
ἡ δικαία τοῦ θεοῦ κρίσις, ταῖς ἡμετέροις πράξε
σιν ὅξ ὁμοιοῦται. διὰ πορ γὰρ αὐ ἡ τὰ παρῆ μὲν ἔρ
γασυδία, ποιῶντα ἡμῖν ἐκ ἵ ὁμοίων παρέχει.

25 Βουλεύου μὲν τὰ πρακτέα βραδέως. ἐκτέλε δὲ
τὰ κριθέντα σπουδαίως. ἐπει λίσαι ἐστὶ σφαλε
ρόν, γὸ ἐπιτοῖς πράγμασιν ἀπορίσκετόν. ἔγάρ
τὰ ὅξ ἀβουλίας πὶς ἐννοήσῃ κακά, τότε γνώσε
ται καλῶς τῆς ἀβουλίας τὰ χρέσῃμα. ὡς κὶ τῆς
υγείας τὴν χάριν, μὲν τὴν πείραν πῆς νόσου. δεῖ
γὸν ἵνυ ἐυφρονέσῃ τε βασιλεῦ, κὶ βουλῆ σῶν τε
τέρα, κὶ εὐχῆ σῶν τῶν τερα, ὅξ ἐρευνηῖ ἀκριβῶς
τὰ σῶν ἵσονται τῷ κόσμῳ.

26 Ἀριστα διακίσεις τὴν ἀγαθὴν σου βασιλείαν, εἰ
πῶντα σπουδαίεις ἐφορᾷ, κὶ μηδὲν ἀνέχη πα
ρορᾷ. οὐ γὰρ μικρὸν ἐπί σοι, ὅ πορ μικρὸν εἶναι
ὁδοκῆ ἐσυγκρίσει τῶν σῶν. ἐπει δὲ ἡ κῆρ ῆμα
βασιλείως ψιλόν, μεγάλην ἔχει παρὰ πᾶσιν
ἵσχύν.

27 Σαντῶ τὴν ἵ φυλάττειν γὸς νόμοις ἐπίθεσ ἀνά γ

κην, ὡς μὲν ἔχον ἐπιγῆς τὸν δυνάμειον αἰαγ
κάζειν. οὐ τῶ γὰρ κ' ἢ τ' νόμων ἰδιδείξας τὸ σέβας,
αὐτὸς πρὸ τ' ἄλλ' πύριος αἰδούμιος, κ' τῆς ὑψη
κόοις φωνήσεται τὸ πρᾶνομεῖν οὐκ ἀκίνδυνον.

28 Ἴσον τῶ πημιμελεῖν, τὸ μὴ κωλύειν τοῖς πημιμε
λουήτας λογιζου. καὶ γὰρ πρὸς πολιτίηται μὲν ἐν
θέσμῳ, ἀνέχεται δὲ τῶν βιοντ' ἀθέσμῳ, συ
νεργὸς τ' κακῶν πρὸς θεῷ κρίνεται. εἰ δὲ βούλει
διττῶδες εὐδοκιμεῖν, κ' τις τὰ καήιστα ποιῶντας
πρῶτμα, κ' τῆς τὰ χεῖριστα δρῶσιν ἰδιτίμα.

29 Λίσσι συμφέρειν ἔπλαμβύω, τὸ φεύγειν τὰς τ'
κακῶν σῶδι κατήσεις. τὸν γὰρ σῶντα πᾶν τοτε
ἀνθρώποις πονηροῖς, ἢ παθεῖν, ἢ μαθεῖν ἀνάγκη
πὶ πονηρόν. ὁ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς σῶδιάγων, ἢ μίμη
σιν τῶν καλῶν ἐκδοδάσκειται, ἢ μείωσιν τῶν
κακῶν ἐκπαιδεύεται.

30 Εγκόσμιοι ὑπὸ θεοῦ πιστευθεῖς βασιλείᾳ, μηδὲ
νὶ χρῶ τ' πονηρῶν, πρὸς τὰς τ' πρᾶγματ' διοική
σεις. ὧν γὰρ αὐτ' ἐκείνοι κακῶς διαπραξῶνται,
λόγον ὑφέξει θεῷ, ὁ τὴν ἰσχὺν αὐτοῖς δεδωκώς.
μηδὲ πολλῆς οὐν ἐξέτασεως, αἰ τ' ἄρχοντ' πρῶτα
λαί γινέσθωσαν.

31 Ἴσον νομίζω κακόν, κ' τ' ἐχθρῶν θυμοῦσθαι ταῖς
κακουργίαις, κ' τ' φίλων θέλγεσθαι ταῖς κολα
κείαις. δεῖ γὰρ πρὸς ἑκατέρωθεν θνητοῖς ἀδίκτα

θαι, κὴ τὸ πρῆροντος μηδαμῶς ἀφίστασθαι. μή τε
τὴν ἀλόγιστον ἐκείνων δις κένειαι ἀμυνόμηνον, μή
τε τὴν ἐπίπρασον γουτὶ δυμένειαι ἀμφομόμηνον.

32 Ἡ γουὶ τοῦ τοῖς εἶναι φίλοις ἀλιθεστάτοις, μὴ τοῖς ἐ
πωινοῦταις ἅπαντα πὰ παρὰ σου λεγόμενα,
ἀλλὰ τοῖς κρίσει δίκαια πάντα πράττειν σου
δάζοντας, κὴ οἰωνοδομῶναι μὲν ὑπὸ τοῖς χριστο
τέροις, ὑπὸ τὴν γνάξοντας δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις. οὗ
τοι γὰρ ὄντως, ἀψευθεστάτης φιλίας δεικνύου
σι τεκμήριον.

33 Μὴ μεταβαλέτω σοι τὴν μεγαλόφρονα γνώμην τῆς
ὑπὸ γείου τῶν δυναστειῶν ὁ ὄϊκος, ἀλλῶς ἐπίκ
ρον δέπων ἀρχὴν, ἀτρεπτον ἔχε τὸν νοῦν ἐν πρά
γμασι τρεπτοῖς. μή τε ἐν ταῖς ἀθυμίαις ἐξυφού
μενος, μή τε ἐν ταῖς ἀθυμίαις παπεινούμενος.

34 Ως πρὸς χρυσός, ἀλλοτε ἀλλῶς ὑπὸ τῆς τέχνης με
τατυπούμενος, κὴ πρὸς διάφορα κοσμίων εἶδη
μεταποιούμενος, ὅπως ἐστὶ διαμῆναι κὴ τρωπῶν
οὐχ ὑπομῆναι, οὕτω κὴ αὐτὸς δὲ κλεῖστα τε βασιλεῦ,
ἀλλὴν ἕξ ἄλλης ἀμείβων ἀρχὴν. φθάσας δὲ κὴ
αὐτὴν τὴν ἀνώτατον πμῆν, ὁ αὐτὸς διαμένει, οὐκ
ἐν τοῖς ἀνοήτοις πράγμασιν, ἀλλὰ τοῖς ἔχων ἐν
τῷ καλῷ τὸ φρόνημα.

35 Νόμιζε πότε βασιλεύειν ἀσφαλῶς, ὅταν ἐκόντων
ἀνάσῃς τῶν ἀνθρώπων. γὰρ ἂν ἀκουσῶς ὑπὸ τῶν

μυθον, στασιαζήκων του λαβόμυθον. γο δε τοις δις
μοις τοις ευνοιας κρατουμυθον, βεβλιαν εχει
προς το κρατουν την δυπειθειαν.

36 Ινα το κρατος της βασιλειας ποιησης αιδημον,
οσην εχεις καθε τυπηκων αμαρτανον τ' οργην,
ποσω την εχειν κη καθε σου τ' πημμελουντας
αξιου. ουδεις γ' ισχυει τον εν εξουσια τιλικαυ
τη παιδυειν, η μη λογιμοσ οικειοσ δε αυτου τ'
πημμελουντος κινουμενοσ.

37 Ο μεγαλης εξουσιασ υδிலαβομυθοσ, τον δοτιρα
της εξουσιασ μιμεισθω καθε δυναμιν. η γαρ πως
την εικονα φερει τ' υδι παυ τ' θεου, κη δι αυτ' κα
πεχει την επιπαυτων αρχην, εντουτω δη μαλι
στα τον θεον μιμησεται, εντω μηδεν ηγεισθαι τ'
ελεεινω προσημωπερον.

38 Υπαρ χρυσοσ κη λιθον ημιον της δυπριασ τον
πηουτον, εστωις θησαυρισωμυθ. τον κη ωδε κα
τευφραίνοντα τη ελπίδι της μελλουσης απο
λαυσεωσ, κα κει καθε γλυκαίνοντα τη πείρα της
ελπισθεισ μακαριότητοσ. τα δε νυν προ ημασ
ωσ ουδεν προς ημασ, μη περπέτω ημασ.

39 Σπουδαζε λαμπροτέραισ αμειβεσθαι δωρεαισ,
τοις μετ' ευνοιασ ποιουντασ τα παυ σου προς
πατρίομνα. τουτω γαρ τω τροπω, κη των αγαθων
επαυξήσεις την προθυμιασ, κη τοις πεινροισ

διδάξεις μεταμαθεῖν τὴν κακίαν. γὰρ ἅ τῶν αὐ-
τῶν ἀξιούσθαι τοῖς μὴ τὰ αὐτὰ ποιούντας, ἀγα-
εῖν ἀθέμιτον.

40 Τιμιώτατον πάντων ἐστὶν ἡ βασιλεία. τότε δὲ μά-
λιστα τοιοῦτόν ἐστιν, ὅταν ὁ τοῦτο πρὸς κέρδιον γὰρ
κράτος, μὴ πρὸς ἀνθάδεια ῥέσῃ, ἀλλὰ πρὸς
ἀπεικείαν βλέσῃ. γὰρ μὲν ἀπὸ μέρους, ὡς θηριώ-
δες ἀποτρέφονται. γὰρ δὲ φιλανθρώπων, ὡς θεο-
εἰκελον ἐνδεικνύμενος.

41 Ἴσως πρὸς τε φίλοις καὶ ἐχθροῖς τοιοῦτὸ κρίσεις.
μήτε τοῖς εὐνοοῦσι χαρίζομενος διὰ τὴν εὐνοίαν,
μήτε τοῖς δίκαιον ἀνθρώπων ἀπὸ ἀπείκείαν
αἰ. ἐπειδὴ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἀποπείας, καὶ δικαιοῦν
τὸν ἀδικον ἢ καὶ φίλος ὑπερῆχει, καὶ ἀδικεῖν τὸν δίκ-
αιον, ἢ καὶ ἐχθρὸς τυχεῖ. γὰρ κακὸν ἐν ἀμφο-
τέροις ὁμοίον, καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις εὐρίσκειται.

42 Νουνεχῶς ἀκροῦσθαι δεῖ. τοῖς τῶν πραγμάτων κρι-
ταῖς. δις θύρατος γὰρ ἐστὶν ἡ δίκαιου εὐρέσις, ῥα
δὲ ὡς ἐκφεύγουσα τοῖς μὴ λίσαν προσέχοντες. αὐ-
τὸ καὶ τὴν ἴληρον ἀφέντες δεινότητα, καὶ τὴν ἴ-
ληρον ἀφέντες πιθανότητα, εἰς τὸ βάθος
τῶν νοημάτων εἰσέρχονται ἐμβάλλουσιν, οὕτως ἀνιμί-
σονται γὰρ παρὰ αὐτῶν ζητούμενον, καὶ διπλῆν ἀ-
μαρτίαν ἐκφέυξοι. μήτε αὐτοὶ γὰρ καλὸν προ-
διδόντες, μήτε ἀγνοῖς τοῦτο δρᾶσι συγχωροῦντες.

43 Ισάριθμα τοῖς ἀστροῖς ἀνελήσῃ τὰ κατὰρθέματα, οὐδέ ἰστροπικῆσεις τὴν ἴθεοῦ ἀγαθότητα. ὅσα γὰρ αὐτῆς προσενείκη θεῶ ἐκ τῆ αὐτῆ, τὰ αὐτοῦ προσφέρει αὐτῶ. καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ὑπερβῆναι τὴν ἰδίαν ἐν τῶ ἡλίῳ σκιά, προλαμβάνουσα αἰεὶ τὸν λῆσά ἐπειγόμενον, οὕτως οὐδέ τὴν ἀνυπερβλήτων τοῦ θεοῦ χρηστότητα, ταῖς δὲ ποίαις ὑπερβήσονται ἀνθρώποι.

44 Ἀδαπάνητός ἐστὶ τῆς εὐπορίας ὁ πηοῦτος. ἐν τῶ δὲ δόξαι γὰρ λαμβάνεται, καὶ ἐν τῶ σκορπίζην σῶμα γέται. τοῦτον ἔχων ἐν τῆ ψυχῆ σου πηοσιόδωρε βασιλεῦ, δίδου πᾶσι δαψιλῆς τοῖς αὐτοῖσι παρὰ σου. ἀπειροπιασίοις γὰρ ἔξῃς τῆς ὑπὸ τοῦτῆ ἀμοιβᾶς, ὅταν ἔλθῃ ὁ κληρὸς τῆς τῶν ἔργων ἀπόδοσεως.

45 Νεύματα θεοῦ τὴν βασιλείαν λαβὼν, μίμησαι αὐτὸν δι' ἔργων ἀγαθῶν. ὅπῃ εὐκρεῖν δυναμῶν ἐγένου, ἀλλ' οὐ τῶν εὐπαθεῖν δεομῶν. τὸ γὰρ ἔτοιμον τῆς ἴχρηματῆ δαψιλῆς, ἀνεμπρόδιτον ἐστὶ, πρὸς τῆς τῶν πενήτων δὲ ποίαις.

46 Ὡς πρὸ ὀφθαλμῶς ἐμπίφυκε σῶματι, οὕτω βασιλεῖς τῶ κόσμῳ ἐνήματα, ὑπὸ τῆ θεοῦ δεομῶν ἕως σῶμεργίαν τῆ συμφερόντων. χρεῖ οὖν αὐτὸν, ὡς οἰκείων μελῶν, οὕτω παρὰ τῆ ἀνθρώπων προνοεῖν, ἵνα προκόψωσιν ἐν καλοῖς, καὶ μὴ προσκόψωσιν ἐν κακοῖς.

47 Ασφαλέστατην ἡγοῦ τῆς σωτηρίας σου φυλακὴν,
ὅτι μὴδέποτε πῶς ἔσονται ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. ὁ γὰρ π
να μὴ ἀδικῶν, οὐχ ὑποφορᾷ ται πῶς. ἡ δὲ ὅτι μὴ ἀδι
κούντων ἀσφάλεια προξενεῖ, ὅτι ἐρεθιστὴν πολλὰ
πλέον. ὅτι ἀσφαλὲς γὰρ δίδωσι, καὶ ὅτι προσφι
λὲς οὐ προσδίδωσι.

48 Γίνου τοῖς ὑποκρίοις ἐυσεβέστατε βασιλεῦ, καὶ φοβε
ρὸς διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς ὄξυσεως, καὶ προσηνὸς
διὰ τὴν παροχὴν τῆς δουλείας. μὴ τε τοῦ φόβου
κατὰ φρονῶν διὰ τὸν φόβον, μὴ τε τὸ φόβου πῶς
μελῶν διὰ τὸν φόβον. ἀλλὰ ὅτι ἡμερον ἔχων ἀκατὰ
φρόνητον, καὶ ὅτι εὐκαταφρόνητον ἔχων ἀνήμερον.

49 Ἀγῶν ὑποκρίοις νομοθετεῖς διὰ τῶν λόγων, ταῦτα
προλαβὼν ὑπέδειξας διὰ τῶν ἔργων. ἵνα τοῖς λό
γοις οἷς περὶ τῆς, καὶ χρηστὸς σίμαγωνίξῃται βίος.
οὕτω γὰρ δὴ δόκιμον ἀποφαῖναι σου ὅτι κράτος, καὶ
λέγων πρακτικῶς, καὶ πράττων λογικῶς.

50 Πλέον ἀγάπα βασιλεῦ ἰαλκινότατε, τοῖς λαμβά
νειν παρὰ σου χάριτας ἱκετεύοντες, ἢ πρὸς τοῖς
απουδάξοντες δωρεὰς σοι προσφέρειν. τοῖς μὲν
γὰρ ὀφειλέτης ἀμαρτίας καθίστασαι. οἱ δὲ σοι, τὸν
θεὸν ὀφειλέτην ποιῶσι τὸν οἰκειούμενον τὰ ἑς αὐ
τοῖς γινόμενα, καὶ ἀμειβόμενον ἀγαθῶς ἀντιδό
σεις τὸν φιλόθεον, καὶ φιλανθρώπον σου σκοπόν.

51 Ἡ λίου μὲν ἔργον ἐστὶ, ὅτι κατὰ λάμπειν ταῦτα ἀκτῆσι
τὴν κτίσιν. ἀνάκτος δὲ ἀρετῆ, ὅτι ἐλεεῖν τοῖς διὰ

ἰδύοις· καὶ κείνου δὲ φαιώτερος, ὁ εὐσεβὴς βασι-
λειῶν· ὁ μὲν γὰρ, ἔρχεται τῆ διαδοχῇ τῆς νυκτός·
ὁ δὲ, οὐ πῶς χωρεῖ τῆ σωματωαγῇ τῶ κακῶν, ἀλ-
λα τῶ φωτὶ τῆς ἀληθείας, ὅξιν ἐλέγχετὰ κρυπτὰ
τῆς ἀδικίας.

52 Τοὺς μὲν πρὸ σοῦ βασιλεῖς, ἡ ἀρχὴ κατεκόσμησε·
σὺ δὲ ταύτην κράτιστε, παιδροτέρην ἐποίησας,
ἡμερότητι κρινῶν τῆς ἐξουσίας τὸν ὄγκον, καὶ χρη-
στότητι νικῶν τῶ προσιογῆσαι τὸν φόβον· ὅθεν τῶ
λιμνῆ τῆς σῆς γαληνότιτος, πάντες προσορ-
μῶσιν αἰελέοις δεόμενοι, καὶ τῶ κυματῶ τῆς πονί-
ας ἀπαρηγῶσθαι, δι' ἡμετέριον ὑμνοῖς σοὶ ἀ-
ναπέμψουσιν.

53 Ὅσον τῆ δυναστεία πάντων ὑπερανέχεσθαι, τοσοῦ-
τον καὶ τοῖς ἔργοις ὑπερλάμψειν ἀγωνίζου· ἀνα-
λογουσα γὰρ τῶ μεγέθει τῆς δυνάμεως τὴν ἐρ-
γασίαν τῶν καλῶν ἀπατεῖσθαι πρὸς δόκησον·
ἵνα τοῖνυν πῶς θεοῦ ἀνακρυχθῆς, μὴ τῶ τε φά-
νου τῆς ἀληθείης βασιλείας, κτήσῃ καὶ τὸ γέμ-
μα τῆς τῶ πονητῶν ἐυτηρίας.

54 Σκέψου πρὶν ἀδικεῖν ἀθέλως, ἵνα πρὸς τὰ τ-
τις ἐμφρόνως ἀθέμις· εὐόλιθον γὰρ τὸ τῆς γλῶ-
τῆς ὄργανον, καὶ μέγιστον παρέχει τοῖς ἀμε-
λοῦσι κίνδυνον· εἰ δὲ τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν ὡς
μοισικὴν ἀδικήσεις αὐτῶ, τὸ σωματόμιον τῆς
ἡρετῆς ἀνακρούσει μέλος.

- 55 Ο ξύν μὲν εἶναι χρὴ πρὸ πάντων τὸν αἰσάκτα, καὶ μά-
 λιτα πρὸ τὰς κρίσεις τῶν χειρῶν πραγμάτων.
 βραδύν δὲ λίσσιν ὀργὴν ἀποδείκνυσθαι. ἔπει-
 δὴ γὰρ τὸ πάντη ἀόργητον εὐκαλεῖ φρόνητον, καὶ
 θυμούσθω μετρίως, καὶ μὴ θυμούσθω. τὸ μὲν, ἵνα
 τῶν φάτων τὰς ὁρμαὶς ἀνατέλλῃ. τὸ δὲ, ἵνα τὰς
 ἀφορμαὶς τῶν χρηστῶν ἀνιχνεύῃ.
- 56 Ἐν τῷ ἀκριβεῖ τῆς καρδίας σου βουλευτηρίῳ, ἡδὴ
 μελῶς κατὰ νόεϊδων σιωπόντων σοι τοὺς τρόπους.
 ἵνα γινώσκῃς ἀκριβῶς καὶ τοὺς ἐν ἀγάπῃ θερα-
 πεύοντας, καὶ τοὺς ἐν ἀπάτη κολακεύοντας. πολ-
 λοὶ γὰρ δύνοσιν ὑποκρινόμενοι, μεγάλα τοὺς πτε-
 ρεύοντας κατὰ βλάβη ποιῶσι.
- 57 Λόγον ἀκούσας ὠφελήσῃ δυνάμιθον, μὴ μόνον
 ἀκοῆ τοῦτον, ἀλλὰ καὶ πράξει διαδέχου. οὐ γὰρ
 γὰρ τὸ τῆ βασιλείας ἀγλαίζεται κράτος, ὅταν ἢ
 παρ' ἑαυτοῦ τὰ δέοντα σιωρᾷ, ἢ παρ' αἰοῦ εὑ-
 ρεθέντα, μηδὲ μὲν παρορᾷ, ἀλλὰ μαθηθεῖ
 μὲν ἀνεπαίσχυντος, ἡδὴ τελεῖ δὲ ἀνυπαρθέτως.
- 58 Ἀκρόπολις μὲν ἀπορρήτοις τείχεσιν ἢ σφαιρισμένη,
 κατὰ φρονεῖ τῶν πολιορκουμένων αὐτῆν πολεμίων.
 ἢ δυσεβῆς δὲ βασιλεία ὑμῶν, ἐλεημοσύνας πει-
 χισμῶν, καὶ προσευχαῖς περὶ πυργουμένη, ἀήτ-
 τητος γίνεταί τοις τῶν ἐχθρῶν βέλεσιν. αἰσίδα κα-
 τ' αὐτῶν ἐγείρουσα τρόπαια.
- 59 Χρῆσαι διόντως τῆς κάτω βασιλείας, ἵνα κλίμαξ

σοι γένηται τῆς αἰῶς δουδεξίας. οἱ γὰρ ταύτην κα-
λῶς διοικοῦντες, μετὰ ταύτην καὶ κείνης ἀξιοῦν-
ται. ταύτην δὲ διοικοῦσι καλῶς, οἱ πατρικὸν τοῖς
ἀρχομένοις ἀποδεικνύοντες τρόπον, καὶ ἀρχικὸν
παρ' αὐτ' ἀπλαμβαίνοντες φόβον. ἀπειλαῖς
μὲν, τὰ πᾶσι ματα προαναφέλλοντες. τιμαρί-
ας δὲ πείραν αὐτοῖς οὐ προσάγοντες.

60 Ἰμάπον ἀπαλαίω τὸν ἐστὶ τῆς ευποιίας πρυβό-
λαιον. καὶ ἀδιάφθορος εἶσθι ἢ πρὸς τοῖς πένητας
τοργή. διὸ οὖν τὸν βουλόμενον εὐσεβὲς βασιλεύ-
ειν, τοιούτοις ἐνδύμασι τὴν ψυχὴν καλωπιζέειν.
φιλοπρωχίας ἢ ἠμφισμέτος κορυφαί, καὶ οὐ-
ρανίου βασιλείας κατὰ ζιούται.

61 Σκῆπτρον βασιλείας παρὰ θεοῦ δεξάμενος, σκέ-
πτου πῶς ἀρέσεις τῷ ταύτην σοι δεδωκότι. καὶ
ὡς πάντ' ἀνθρώπων ὑπὸ αὐτ' προτιμηθεῖς, πῆρον
πάντ' ἐπίρου κατὰ γεραίρειν αὐτὸν. τοῦτο δὲ γέ-
ρας ἠγείται μέγιστον, αἰὼς αὐτὸν τοῖς ὑπὸ αὐτοῦ
διαπρασθέντας ὄρας, καὶ ὡς χρεῶν κατὰ βολὴν
τῆς ευποιίας πηροῖς.

62 Τρέχων μὲν εἰς τὴν αἰῶς βοήθειαν πᾶς ἀνθρώπος ὀφεί-
λει, ὅσοι τιρίας ἰλιχόμενος. ὁ βασιλεὺς δὲ πρὸ
πάντ', ὡς μεριμνῶν ὑπὸ πάντ'. ὑπὸ τ' θεοῦ ἢ φυ-
λαττόμενος, καὶ τοῖς πολεμίοις κατὰ γανίξεται ἡμ-
ναίως, καὶ τοῖς οἰκείοις κατὰ σφαλίξεται σπουδαίως.

63 Ο μὲν θεός, οὐδένος δεῖται· ὁ βασιλεὺς δὲ, μόνου θεοῦ· μιμοῦν τὸν οὐδένος δεόμενον· καὶ δαφίλου τοῖς αἰτούσι τὸν ἔλεον, μὴ ἀκριβολογούμενος πρὸς τοὺς σοῖς οἰκέτας, ἀλλὰ πᾶσι παρέχων πᾶς πρὸς τὸ ζῆν αἰτήσεις· πολὺ γὰρ κρείττον ἐστὶ διὰ τοὺς ἀξίους ἐλεεῖν καὶ τοὺς ἀναξίους, ἢ τοὺς ἀξίους ἀποστρεφῆν διὰ τοὺς ἀναξίους.

64 Συγγνώμην αὐτοῦ μῦθος ἀμαρτημάτων, συγγίνωσκε καὶ αὐτὸς τοῖς ἄς σέ πλημμελοῦσιν, ὅτι ἀφέσει αὐτοῖς ἀφεσις· καὶ τῇ πρὸς τοὺς ὁμοδούλους ἡμῶν καταπραγνῆ, ἢ πρὸς θεὸν φιλία καὶ οἰκείωσις.

65 Δεῖ τὸν ἀμέμπτως ἀλάσειν ἑαυτοῦ δακρύα, καὶ τὰς τῶν ἐξωθεν ἀδοξίας φυλάττεσθαι, καὶ ἑαυτὸν πρὸ ἐκείνων ἀσχύνεσθαι, ἵνα καὶ τοῦ φαιερῆς ἀμαρτανείν δι' ἐκείνοισι ἀπέχηται, καὶ τοῦ κατ' ἰδίαν πλημμελεῖν ὑφ' ἑαυτῷ κωλύηται· εἰ γὰρ οἱ ὑπήκοοι αὐτοῖς ἀξίως φαίνονται, πολλὸν πλεονὸς βασιλεὺς ἀξίως ταύτης γίνεται.

66 Ἰδῶν τοῦ μὲν εἶναι κακίαν φημί, τὸ πρᾶττεν φαῦλα καὶ κολάσεως ἀξία· ἄρχοντος δὲ τὸν νηρίαν, τὸ μὴ τρεῖν τὰ καλὰ καὶ σωτηρίας πρόσξενα· οὐ γὰρ ἡτ' κακῶν ἀποχή δικησῶν τὸν κρατοῦντα, ἀλλ' ἡτ' καλῶν παροχή, στεφαισὶ τὸν τοιοῦτον· μὴ μόνον τίνυν τὸν νηρίας ἀπέχεσθαι λογιζέσθω, ἀλλὰ καὶ δικησοσύνης ἀντέχεσθαι σπουδαζέτω.

67 Αξιομάτων λαμπρότητας οὐδ' ὕψους τι οὐθ' αὐαί
τος· καθὼς πάντ' ἔχει βλάβη τοῖς παμφάγοις
αὐτοῦ ὀδόντας· οὐκ οὖν πρότης ἐκείνου ἀπαραι
τήρου παρουσίας, μεταβάλλοντες οὐρανὸν τὴν ἴ
χρημάτων πηλοσύαν· οὐδεὶς γὰρ ἐγκόσμως
νάγει, ἐκεῖσε ἀποδημήσας ἀπάγει, ἀηδ' ἀπαί
τα καθὼς λιπῶν ἡδὴ γῆς, γυμνὸς λογιθεῖται τὸν
βίον αὐτοῦ.

68 Κύριος μὲν πάντ' ἐστὶν ὀβασίλεις· δούλος δὲ μὲν
πάντ' ὑπαρχει θεοῦ· τότε δὲ μάλιτα κληθήσε
ται κύριος, ὅταν αὐτὸς ἐαυτ' δεσπόζη, κρηταῖς
ἀτόποις ἡδοναῖς μὴ δουλεύη, ἀηδ' σύμμαχον
ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, τὸν ἀήτλητον αὐτο
κράτορα τῶν ἀλόγων παθῶν, τοῖς παιδαμάτο
ρας ἔρωτας τῆς σωτηρίας τῆς σωφροσύνης κατα
γωνίζεται.

69 Ὁν τρόπον αἰσκιὰ τοῖς σώμασιν ἔργονται, οὕτως
αἰσκιὰ μαρπίαι ταῖς ψυχαῖς ἀκολουθοῦσιν, ἐαργῶς
τὰς πράξεις ὄξυκονίζουσαι· δια τοῦτο οὐκέτι ἐν τῇ
κρίσει ἀρνήσασθαι· αὐτὰ γὰρ ἐκάστου καταμαρ
τυρήσκει τὰ πράγματα οὐ φανῆν ἀφίεντα, ἀηδ' τοῖ
αὐτὰ φανέντα, ὅσα παρ' ἡμῶν ἐπράχθησαν.

70 Νικὸς προτοτρούσης μιμεῖται διάβασιν, ἡβραχυ
τελής τ' παρόντος βίου κατάστασις, ἡμᾶς τοῖς
αὐτῆς πηλοσύαν λαμβάνουσα, καὶ καθὼς μικρὸν πα

ρα σύρουσα δρόμον, κή προς ἴδιον ἐκάστου παρα
πέμψουσα τέλος. εἰ τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχει,
παραδράμωμεν τὰ παρατρέχοντα τοῦ κόσμου
πράγματα, κή προς δράμωμεν τοῖς εἰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων μένοισιν.

71 Ο σοβαρός κή ὑπέροφρῆς αἰθρωτός, μή ὡς ταῦρος
ὑψέκερος ἐπαρέσθω, ἀη' ἐνοιίτω τῆς σαρκὸς
τὴν ὑπόστασιν, κή παυέτω τῆς καρδίας τὴν ἐ
παροσιν. εἰ γὰρ κή Γέγονεν ἀρχὸν ἀδὲ ἰῆς, μή ἀγνο
εἶτω ὑπαρχὸν ἐκ τῆς γῆς. ἀπὸ χούς ἀδὲ θρόνον
αἰαβαίνων, κή εἰς αὐτὸν μετὰ χρόνον κατὰ βαίνων.

72 Σπουδάξε διαπαντός αἰτήσι πε βασιλευ, κή ὡς παρ
οί τις κλίμακας ἀναβαίνειν ἀρξάμενος, οὐ πρό
περον ἴστανται τῆς ἀδὲ πὰ αἰσφορας πρὶν ἀν' τῆς
ἀκρας ἐφίκωνται βαθμίδος, οὕτω κή αὐτὸς ἔχου
τῆς ἴ καλῶν ἀναβίσεως, ὅπως αἰ' κή τῆς ἀνω βα
σιλείας ἀπολαύσειας, ἦν σοι παρὰ σχοι χριστός,
μετὰ τῆς ὁμοζύγου. ὁ βασιλεὺς τ' βασιλευοντ', κή
βασιλοδοκῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Ετυπώθη ἐνεπίαις οὐκ ἐυνομίου χαρὶς, παρὰ ζα
χαρία καμηέργη τῶ ἐκ βρειθείμνης. Επει τῶ ἀπὸ
τῆς χριστοῦ ἡγήσεως, χιλιοστῶ πεντακοσιοστῶ
ἐγγάτω. Μηνὸς μαΐου, ἐν δεκάτῃ.